

Forslag

til

Lov om udvandring.

Fremsat den 28. januar 1959 af *arbejdsministeren*.

§ 1. Ved en udvandrer forstås en i Danmark fast bosat person, der forlader landet for at tage fast ophold og søge sit udkomme i udlandet eller et af hans familiemedlemmer, der enten ledsager ham eller senere forlader Danmark i den hensigt at slutte sig til ham.

§ 2. Arbejdsdirektøren varetager med bistand af de offentlige arbejdsanvisningskontorer administrationen af denne lov.

Stk. 2. Det påhviler arbejdsdirektøren at yde udvandrere bistand, herunder at tilvejebringe og i fornødent omfang offentliggøre oplysninger om forholdene i de lande, hvortil der her fra landet finder eller kan finde udvandring sted.

Stk. 3. Arbejdsdirektøren skal følge den virksomhed, som erhvervsvirksomheder eller andre udøver med hensyn til meddelelse af oplysninger og ydelse af støtte til udvandrere samt med hensyn til uddannelse af disse.

Stk. 4. Arbejdsdirektøren udarbejder i samarbejde med Det statistiske Departement oversigter med så fuldstændige statistiske oplysninger som muligt vedrørende udvandringen her fra landet.

§ 3. Den, der planmæssigt eller mod vederlag eller ved meddelelse af urigtige eller vildledende oplysninger om forholdene i et fremmed land søger at bevæge nogen til at udvandre, straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Arbejdsdirektøren kan pålægge den, der om forholdene i et fremmed land

har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, som kan antages at fremme udvandringen til det pågældende land, at berigtige oplysningerne på den efter forholdene mest hensigtsmæssige måde. Arbejdsdirektørens afgørelse kan indbringes for arbejdsministeren. Undladelse af at efterkomme pålægget straffes med bøde.

§ 4. På samme måde som anført i § 3, stk. 1, straffes den, der uden arbejdsdirektørens tilladelse træffer aftale med en person, som agter at udvandre, om, at den pågældendes befordring helt eller delvis skal aftjenes ved arbejde eller betales efter ankomsten til bestemmelsesstedet.

Stk. 2. Såfremt arbejdsdirektøren nægter at meddele en tilladelse som omhandlet i stykke 1, kan ansøgeren indbringe spørgsmålet for arbejdsministeren.

§ 5. Denne lov træder i kraft den 1. april 1959.

Stk. 2. Samtidig med lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 134 af 2. maj 1934 vedrørende udvandring.

Stk. 3. Den de autoriserede udvandringsagenter i henhold til § 31 i lov nr. 134 af 2. maj 1934 påhvilende pligt til at erlægge koncessionsafgift bortfalder dog pr. 31. december 1958.

Stk. 4. Den af de autoriserede udvandringsagenter i henhold til § 6 i lov nr. 134 af 2. maj 1934 stillede sikkerhed tilbagebetales den 1. oktober 1959.

§ 6. Denne lov gælder ikke for Færøerne.